

Editorial

1

Les notícies econòmiques ens atabalen. No hi ha dia que els diaris no ens parlin de trobades internacionals per parlar de l'euro, de les qualificacions de les agències sobre el deute, de nous plans per la reforma laboral, i molt més. Pels que són profans en la matèria, tots se'ns presenta com molt complicat, ara bé, hi ha una realitat que tots entenem, cada vegada hi ha més persones que pateixen. El nombre dels pobres augmenta, i paral·lelament van disminuint les ajudes socials.

Tots coneixem les fisonomies i els noms dels dirigents europeus que participen en les cimeres internacionals, no ens són desconeguts els polítics, sindicalistes i membres de les patronals que negocien els pressupostos, les reformes, les retallades; en canvi ens són desconeguts els rostres de la major part dels que pateixen els efectes d'aquesta crisi. Quan els mitjans es refereixen a ells, no ho fan pel seu nom, sinó que tot es redueix a números, genèricament són citats com part de les estadístiques.

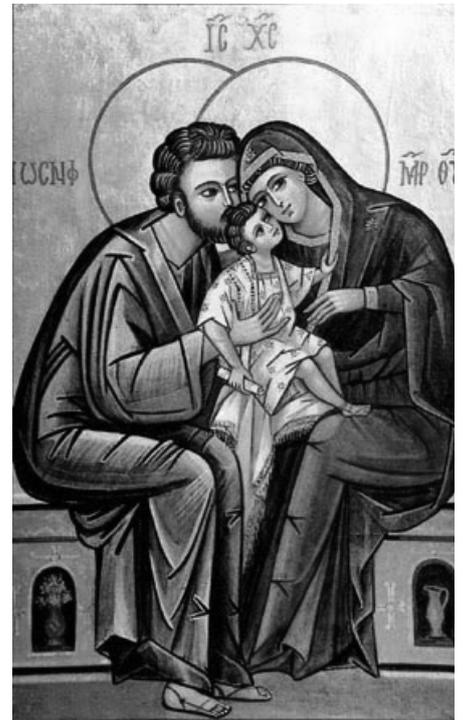
No vaig a caure en la demagògia de dir que els responsables de les grans decisions econòmiques o polítiques són insensibles al sofriment del més petits. De segur que alguns d'ells els hi sap greu prendre algunes mesures, com les retallades, o la supressió d'alguns subsidis. El que ja no estic segur és que hagin mirat als ulls a algú d'aquests afectats per la crisi i obligats a viure en la marginalitat.

En l'evangeli, Jesús, es compadeix dels pobres, dels desvalguts, perquè els busca, i abans de pronunciar qualsevol paraula, se'ls mira, i d'aquesta mirada en surt un gest de solidaritat i ajuda, els hi dona la salvació. Per a Ell els pobres tenen nom, així l'evangelista ens parlaran del pobre Llàtzer, del cec Bartimeu, i en canvi els rics són sempre innominats, tot el més, se'ns dirà que hi havia un ric, o dels mestres de la llei i els escribes, etc.

Durant, aquests ja sis anys, que el Bisbe m'ha confiat la delegació de pastoral social, m'he adonat, que tots els que treballen per millorar les condicions de vida del més petits, quan es refereixen a ells, sempre els citen pel seu nom, i en canvi quan negocies amb algú de l'administració, sempre et parlen de xifres i estadístiques (cal que matisi, he trobat algunes excepcions, però poques).

L'Institut d'estadístiques de Catalunya (Idescat), ha fet públic un informe molt alarmant. La població de Catalunya en situació de risc de pobresa està al voltant del 20 %, un de cada cinc ciutadans. L'informe també explica que sense les prestacions socials el risc de pobresa augmentaria fins al 40%. Davant d'aquesta realitat, és molt demanar a tots aquells que qüestionen la viabilitat d'aquestes ajudes, que abans de suprimir-les, surtin al carrer, i parlin amb les persones que cada dia fan cues davant dels contenidors de restaurants i supermercats per recollir algunes deixalles?, o que escoltin les converses o discussions, plenes de neguit, que hi ha en moltes llars, a on els diners no arriben per cobrir les necessitats més bàsiques? Com em recordava, un antic professor recentment traspassat, el paper ho aguanta tot, ara bé, les persones, no són números, i aquestes pateixen i molt. Quan mirem els ulls dels pobres, som nosaltres que hem d'abaixar els nostres, ja que per poca sensibilitat que tinguem, ens avergonyim

JMJ

Caminem junts en la diversitat

Jornada de formació Pla Pastoral 2011-2015

Tingué lloc el diumenge dia 23 d'octubre. Aquesta Jornada fou dedicada a presentar el Pla Pastoral de la Diòcesi de Barcelona pels anys 2011-2015, i es celebra a la Parròquia de Sant Paulí de Nola de Barcelona.

El Pla Pastoral fou presentat per Mons Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona. El Sr Bisbe explicà la importància que té per una Església diocesana un pla pastoral, i la necessitat que en totes les comunitats i parròquies s'impliquin en el mateix. El Pla és ambiciós però realista. I oferir moltes pistes per programar diferents accions i projectes.

Acabada l'exposició hi hagué un col.loqui, a on foren molts el que intervingueren. L'acte acabà amb un refrigeri i la celebració de la Missa dominical, presidida pel Sr Bisbe, i concelebrada per Mn. Salvador Torres, rector de la Parròquia de sant Paulí de Nola, i Mn. Josep m Jubany, delegat de pastoral social.

Cal agrair l'acollida de la Parròquia, i la gran participació que hi hagué de persones de les diferents parròquies de l'arxiprestat del Besos

caminem junts en la diversitat
caminamos juntos en la diversidad
walking together in diversity

Jornada de Formació

PLA PASTORAL
2011-2015

**feu tot
el que Jesús
us digui**

presentació del Pla Pastoral
a càrrec del
bisbe auxiliar de Barcelona

Sebastià Taltavull

treball de grups

Eucaristia

dg. 23 octubre 2011
16:00

St Paulí de Nola

Alfons el Magnànim, 125

L4 T5 Besòs

Església de Barcelona
Pastoral Social

Jornada de formació per a voluntaris de Pastoral Social 'La realitat després de la presó' i Recés

El proper dissabte 28 de gener al Seminari Conciliar de Barcelona de 9,30 a 13,30h, us convidem a assistir a la Jornada de Formació per a voluntaris de Pastoral Social: "La realitat després de la presó" amb la presentació de quatre recursos que existeixen presentats per Manel Pousa, Josep Mª Fabró, José Juan Galve i Joan D'Arquer.

També el proper dissabte 10 de març al Seminari amb el mateix horari, esteu convidats al Recés per a voluntaris de Pastoral Social.

Us hi podeu apuntar trucant al 93 317 63 97 durant els matins de 9,30 a 13,30h o escrivint al correu sepap_bcn@yahoo.es

Secretariat pels marginats

Reflexió "Retallem les retallades" a càrrec de Romà Fortuny 2 d'octubre de 2011

3

El passat 2 d'octubre, representants de diverses entitats que conformen el Secretariat per als marginats es van trobar al CEP per a iniciar les activitats d'aquest curs. El tema escollit enguany era "Retallem les retallades" i després d'una pregària inicial en Romà Fortuny ens va fer una introducció al tema de la que els oferim un resum.

En Romà a partir de la pregària:

"He vingut a calar foc":

a encendre les consciències adormides, a airejar els caps saturats,
a aixecar els ànims dels caiguts, a donar força als desanimats.

Per això he vingut i per això us envio:

a alenar, a estimular, a animar als trepitjats,
a reconfortar els esforçats, a enfortir el ble que fumeja,
a calar foc, diu el Senyor.

"He vingut a calar foc":

el meu foc, foc que crema sense consumir-se,
foc que il·lumina tota persona, foc que crema els cors,
foc que és llum en la foscor, foc que brilla en la tenebra.

Per això he vingut, i per això us envio: a cremar, a incendiar,
a ser llum, a brillar, a il·luminar, a calar foc, diu el Senyor.

Comentà que no hi ha grans solucions per afrontar aquesta terrible realitat i cal veure com ens situem. Cal fer camí amb la gent, no només ajudar. En Romà explicà que ha viscut la immigració dels anys 70. Ells van començar des de la pobresa extrema i van prosperar (ara tenen pisos i fills que han estudiat).

Després va fer un viatge a Sudamèrica on es va adonar que tan els homes del primer món com el del tercer junts poden fer un món diferent, si no, cadascú fa el que pot. En aquest viatge, organitzat per una organització vinculada a l'ONU sobre el desenvolupament social del món. És buscava el protagonisme dels més vulnerables acompanyats per nosaltres. En el viatge va tenir una experiència on va descobrir que cal buscar aquest protagonisme. La gent de Xiapes (zona que va visitar) tenien un conflicte obert entre l'Església d'allí, la oficial i l'administració d'allà. Però la seva pobresa, la seva cultura ancestral i el fet que l'Església d'allí els donés protagonisme en el conflicte va fer que el conflicte es resolés. En Romà explica que arran d'aquesta experiència va entendre que els pobres del món són els que han de transformar el model que no els deixa créixer. La juvenut es deixa portar pels mitjans de comunicació i els costa més assumir aquest protagonisme. Opina que si l'Església no segueix el camí de l'Esperit Sant decaurà com a institució fins que no segueixi el camí de l'Esperit de Jesús.

Després d'explicar aquesta experiència personal, es centrà en la imatge que ens presenta Lluç de Jesús "envolcallat en bolquers i ajagut en una menjadora". Quan ens trobem amb gent marginada, inútil, en situacions dures es poden assimilar als excedents que cal fer fora. Però ens fan veure que Jesús està en la menjadora envolcallat en boquers que simbolitzen allò que no es vol, els excedents.

Secretariat pels marginats

4

Nosaltres posem a Jesús hem posat Jesús en la Custòdia, ens deia en Romà, però Ell és abaix. Quan els rebutjats creuen en tu, t'hi pots acostar. Jesús ens parla des dels bolquers i cal que l'escoltem. Podem creure que els pobres són fràgils, violents, creen bandes, tenen el mal però des de les Beneurances sabem que *"Feliços els pobres perquè d'ells és el Regne dels Cels"*. Les Beneurances s'acompleixen ens els que, malgrat la dura vida, són serens i tenen esperança d'una realitat més forta que la injustícia que els fa viure. Jesús no pot dir feliços als altres ja que no ho poden saber. Jesús és amb ells amb constància. Pateix amb ells i els COMPADEIX amb la seva força transformadora. Els fa canviar el món. Sempre hi ha perspectiva amb la Llum ja que és el Déu de la vida.

Els pobres d'aquí estan marginats, "són els excedents d'aquest món", comentaven els assistents a la reunió (algunes persones són desnonades i queden al carrer per acomplir una llei hipotecària que els porta a la marginació,...). Cal estar per cada persona que pateix, tractar-la amb igualtat. Si creus en l'exclòs, aquest haurà tingut una experiència de Jesús. Cal que la gent tingui la confiança dels altres i per tant no treballar per a ells, si no acompanyar, creure, viure i estar amb ells.

Actualment en Romà passa la meitat del seu temps a Xiapes i l'altre treballant a Emaús (És un moviment de solidaritat internacional el principi fonamental és servir primer a qui més pateix, sigui qui sigui, sense cap tipus de discriminació. El moviment està format per 306 associacions repartides per 36 països d'Àfrica, Amèrica, Àsia i Europa), en un centre que hi ha a Catalunya. Dins aquesta organització el primer que es fa quan un s'hi atança és donar-li la clau d'entrada amb tota la confiança del món

Eva Palau

Coordianadora del Secretariat pels marginats de l'Arquebisbat de Barcelona

Immigració i presó

Circular 1/2011 sobre estrangeria als centres penitenciaris de Catalunya

Resum de la Intervenció de Mª Jesús Martínez, Responsable d'estrangeria de la Direcció General de Serveis Penitenciaris de la Generalitat de Catalunya a la Trobada d'inici de curs del SEPAP.

Seminari Conciliar de Barcelona, 5 de novembre de 2011

5

La Mª Jesús Martínez ens comentà que des del mes de febrer, època que va agafar aquest càrrec, s'ha creat un comitè de redacció de la "Circular sobre estrangeria a les presons catalanes". Neix d'una base de la legislatura anterior. El sistema penitenciari, fins ara, ha treballat de la mateixa manera tan pels estrangers com per les persones autòctones. Però la Llei orgànica 2/2009, d'11 de desembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i la publicació el passat 30 d'abril del Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament d'aquesta Llei orgànica impliquen un tracte diferenciat amb els estrangers que tenen una situació administrativa irregular. S'ha de destacar la impossibilitat de renovació de papers i en conseqüència l'expulsió del país. Aquesta normativa s'ha començat a aplicar fermament arran de la crisi econòmica. Les Delegacions del Govern deneguen la regularització de persones que no tenen una situació administrativa clara. El nou govern de la Generalitat

amb aquesta circular implementa la Llei d'estrangeria. Per començar s'ha fet un estudi per veure el perfil dels estrangers no comunitaris a les presons i s'ha vist que hi havia una distribució en tres blocs. El primer, que correspon a un 20% del total, és de persones sense un projecte migratori que per casualitat arriben al nostre país, que cometen delictes reiteradament, que no tenen un projecte de legalització i no s'adapten. El segon, que correspon a un 20% del total també, està compost per persones sense cap vincle amb el país, que generalment són atrapats a aeroports generalment transportant drogues (coneguts com "mules"). Són persones adaptades. Per últim, el tercer bloc, que correspon al 60% restant correspon a persones amb un projecte migratori per tal de millorar les condicions de vida, amb vincles i algun tipus de legalització.

Dels objectius de la circular va destacar-ne tres. El de millorar la identificació dels interns ja que si no sabem qui tenim davant no podem treballar. Molts s'amaguen dels seus consulats. Si no faciliten aquesta informació no tindran dret a 3rs graus. També destaca el de millorar la informació que es facilita a les persones internes estrangeres. Finalment el de millorar la coordinació amb la resta d'autoritats (fiscalia, magistratura,...).

Els funcionaris haurien de tenir clar que la reinserció no desapareix i que la desconcentració seguirà, de manera que només hi ha concentració en presons especials (per exemple Figueres on hi ha més estrangers (75%) degut a delictes fronterers).

L'expulsió d'estrangers pot ser de dos maneres, administrativa (una persona és detinguda, si no té papers li obren un expedient d'expulsió i la Delegació de govern decreta expulsió o no) i judicial (una persona detinguda és jutjada després d'un delictes i se li imposa una pena que es substitueix per expulsió).

Immigració

Circular 1/2011 sobre estrangeria als centres penitenciaris de Catalunya

6

A tots els interns la policia els obrirà un expedient d'expulsió (normalment el 90% ja el tenen obert prèviament) Quan es detè algú preventivament se li aplicarà l'expulsió preventiva, i per faltes superiors a un any, es demanarà al jutge la via judicial. Ara, normalment la policia no ho demana i els jutges prefereixen els judicials. També, al darrer dia de condemna, es notifica a la brigada d'estrangeria i després, com que hi ha un decret d'expulsió es porta el reclus al jutge de guardia perquè decreti l'expulsió. S'ingressa al CIE i, si no és expulsat, se li dona la llibertat.

Ara hi haurà la possibilitat de la substitució de pena per expulsió, per la reforma del 2010, el jutge és obligat a valorar la possible expulsió a la sentència. Si la pena està entre 1 i 6 anys, el jutge pot conmutar la pena per l'expulsió. Si ho fa, la brigada d'estrangeria se l'emporta. Per penes majors de 6 anys, tres quarts de la pena és substituïda per l'expulsió, sempre sota dictamen del jutge.

Hi ha possibilitat de retorn si existeixen convenis bilaterals per acomplir penes a l'estranger. Els ciutadans comunitaris pel conveni d'Strasbourg poden acomplir la pena als seus països d'origen així com les llibertats condicionals.

Aquesta circular dirigida a directius i equips de tractament es divideix en dos blocs. Per una banda tenir clar la situació de l'intern i la seva predisposició a la reintegració o el retorn. L'intern té dret a l'accés a l'administració penitenciària i a la reinserció tan al nostre país com en el seu. Quan un intern no té cap vincle amb el país on és recluït es pot substituir la pena a la meitat de la condemna ja que no es poden legalitzar (als tres anys poden marxar al seu país). De totes maneres cal que els equips valorin el seu arrelament. Els irregularitzables o els que la Delegació del govern ha decretat expulsió però tenen arrelament, no s'autoritza l'expulsió i s'obliga a donar-li papers provisionals. Quan es decreta l'expulsió sense arrelament, no s'hi pot fer res.

Eva Palau
Secretària de la Delegació de Pastoral Social

Voluntariat

Xerrada sobre el voluntariat

(Resum de la intervenció de Victòria Molins)

Can Fabra, 19 d'octubre de 2011

EL VOLUNTARIAT DE PRESONS

Què és ser voluntari?

La paraula en si parla de fer una cosa sense cap obligació o sense cap retribució. Per a mi és quelcom més que això. És una crida interior no per omplir el teu temps lliure, sinó per a respondre a una necessitat.

Això vol dir que suposa un compromís igual al que es tindries en una obligació retribuïda, des del moment que et dediques durant un temps a una activitat concreta. (Un exemple temporal es el anar a apagar un incendi, a netejar una platja després d'un accident, etc).

Això suposa alguna cosa més que bona voluntat. Suposa un cert aprenentatge, una certa preparació, unes aptituds i unes actituds.

Voluntari de presons

Començo amb la meua experiència personal. De la mà de l'Andreu Oliveres i amb una por terrible, sense saber ni què dir, ni què fer. Ells em van ensenyar. Malgrat ja tenia experiència de marginació no és pas bo començar així. Però al menys vaig tenir un company que em va ensenyar i em va preparar d'alguna manera. En l'actualitat no es pot anar, per exemple, amb el SEPAP, sense fer uns curssets abans.

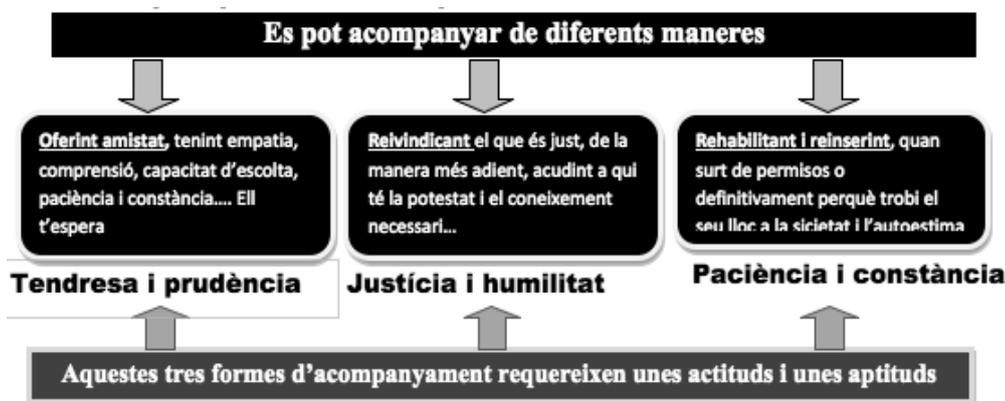
Un voluntari de presons pot fer diferents activitats. Concretament, ajudant en alguna tasca: ensenyament, taller, ioga, etc. Sempre que se'ns demani aquesta tasca o se'ns admetre el fer-la després d'oferir-nos. Un voluntari d'aquest tipus ha de tenir les qualitats que es requereixin per la tasca determinada o el taller. (Exemple del taller de "Periodisme" que jo vaig portar) i la paciència necessària per portar a terme la tasca sense pensar mai en l'eficàcia.

I és aquí una primera característica que ha de tenir un voluntari de presons o de un grup de marginació: l'èxit no té a veure amb la realització plena com en un treball d'un altre mena. Canvien els usuaris, venen i van, falten...etc. L'èxit no es mesura en aquest sentit, sinó en l'ajuda que pot ésser per a l'intern.

Però la tasca d'un voluntari de presons pot ser també i només un "acompanyant" de alguns interns que ho necessitin. Jo faré referència en especial a aquest tipus de voluntariat que és el que més necessita d'un aprenentatge i té unes característiques i necessitats.

Tasques de l'acompanyament o ajuda a presons

Un petit esquema ens il·lustrarà del que vull dir.

Jornada dia del migrants

“La participació ens enriqueix. Som-hi!”

8

El proper diumenge dia 15 de gener, se celebra la Jornada mundial de les Migracions. El lema d'enguany és: “La participació ens enriqueix. Som-hi!” Aquest eslògan, és la concreció per aquest any, de l'objectiu “ La integració és garantia de futur” que ha guiat la campanya en el trienni 2010-2012. En l'edició del 2010 és posava l'accent en la formació, (“La formació dóna oportunitats, eliminem diferències”), i el 2011 en la feina (“ la feina obre possibilitats, fem-ho junts “)

Amb motiu d'aquesta Jornada, se suggereix que en les parròquies se celebri algun acte on és visualitzi que les nostres comunitats estan formades per persones de diferents procedències

Amb motiu d'aquesta Jornada, el diumenge dia 22 de gener, hi haurà un acte diocesà a la Parròquia de Santa Coloma, de Santa Coloma de Gramenet. L'acte està organitzat pel col·lectiu “ Caminem junts en la diversitat”, Càritas, i la Delegació de Pastoral Social de Barcelona. És un acte obert a tothom i són convidats a participar les diferents comunitats de nouvinguts i també, membres de totes les comunitats (parròquies, moviments etc) independentment del seu lloc de naixement. La Jornada mundial de les migracions és una ocasió per visualitzar que en l'església no hi ha forasters, ni estrangers, ja que tots formem part d'una mateixa família.

L'acte s'iniciarà amb una Eucaristia a les onze del matí, després hi haurà exposició d'alguns projectes per fomentar la integració dels nouvinguts que es realitzen a Santa Coloma de Gramenet. Dinar de germanor (cal que tothom es porti el seu dinar). Diverses actuacions festives, per acabar a les cinc de la tarda amb una pregària final.

Pla Pastoral i Pastoral social

La solidaritat, expressió del nostre amor i de la nostra fe (3r objectiu)

9

Un objectiu de l'anterior Pla Pastoral era créixer en la solidaritat davant la crisi econòmica. Aquest objectiu s'ha aconseguit, però, malgrat haver augmentat les iniciatives d'ajut als qui sofreixen més greument les conseqüències de la crisi econòmica, aquesta, dissortadament, encara persisteix. Per això tots han coincidit en que aquest objectiu calia que continués en el nou Pla Pastoral.

Em plau agrair l'augment de la solidaritat per part de les parròquies, Càritas, institucions eclesials, i de moltíssimes persones que, com a voluntaris i donants, han fet possible fer més suau el sofriment de moltes persones i famílies. Hem compartit els nostres béns des de les pròpies necessitats o des de una posició econòmica suficient, fruit de l'amor i de la fe cristiana.

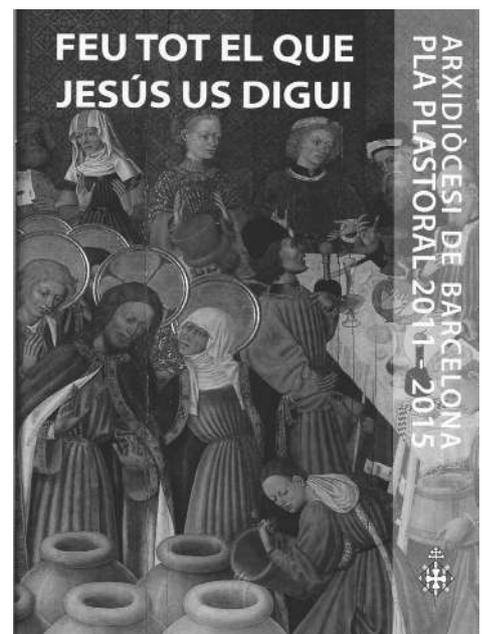
Com el samarità de l'evangeli ens hem acostat al necessitat, l'hem mirat i ens hem compartit, compartint amb ell els nostres béns materials i espirituals. La nostra solidaritat creix i es fa més eficaç a mida que ens acostem també físicament a les persones que tenen necessitat d'ajuda.

Ric i exigent ha estat el contingut de les resolucions del Concili Provincial Tarraconense que fan referència a la sol·licitud pels més pobres i marginats. La resolució 76 és una síntesi teològica i espiritual vibrant sobre els motius que tenim els cristians per viure com Jesús visqué i proclamar el missatge que Jesús proclamà. És que l'evangelització requereix paraula i acció. Cal evangelitzar explícitament, amb paraules, sobre qui és la persona de Crist. I cal evangelitzar amb els mateixos gestos d'amor i de servei que Jesús feia quan passava pel món fent el bé. Perquè qualsevol alliberament humà és penyora, anticipació i símbol de la salvació total en Crist. Cf. J.M. Rovira Bellosó, *Del Vaticà II al Concili Provincial Tarraconense*, Barcelona 1998, 153.

Els prop de cinc milions d'aturats del nostre país és una xifra esfereïdora i que posa en relleu la gravetat de la situació. Aquesta realitat que fereix moltíssimes persones i famílies ens fa prendre major consciència de la necessitat de compartir el que tenim. Demana també que hi hagi en la Unió Europea i en el món unes actuacions dels governs, dels partits polítics, dels sindicats, de les patronals, i dels grups socials més unitàries en ordre a detectar les causes de la crisi i trobar solucions.

Aquest objectiu del nostre Pla Pastoral forma part de la natura íntima de l'Església, de la seva manera de ser i d'actuar. Això, l'Església ho posa de manifest amb l'exercici, bàsicament, de la litúrgia (leitúrgia), amb la qual lloa el Senyor pels seus favors i duu a terme la santificació dels homes; amb l'exercici de la predicació (kerygma-martyria-catechesis), que neix de l'escolta de la Paraula de Déu, per concretar-se en la propagació de l'Evangeli i guiar el Magisteri eclesial; així com en la pràctica constant de la caritat, que tot ho lliga i perfecciona (diakonia-koinonia), des de qualsevol acte de govern eclesial o de convivència fraterna entre pastors i fidels. Per a l'Església, la caritat no és una mena d'activitat d'assistència social que també es podria deixar a d'altres.

La solidaritat dels cristians és fruit de l'amor als germans i és expressió de la nostra fe cristiana. Per això l'ajut als germans s'ha de fer amb una atenció que surt del cor, perquè l'altre experimenti la seva riquesa d'humanitat. Així, per ajudar degudament els germans cal una formació del cor, és a dir, assolir —com afirma Benet XVI— un encontre amb Déu en Crist, que susciti l'amor i obri a l'altre ja no com un manament, sinó com una conseqüència que es desprèn de la seva fe, la qual

Extracte del Pla Pastoral que afecten a la Pastoral Social

10

La nostra solidaritat s'enriqueix amb els ulls de la fe. Si en la meua vida falta completament el contacte amb Déu, podré veure en el proïsme només l'altre, sense aconseguir reconèixer en ell la imatge divina. En veure'l amb els ulls de Crist, puc donar a l'altre molt més que coses externes necessàries: puc oferir-li la mirada d'amor que ell necessita. Cf. Benet XVI, *Ibid.*, 18.

Tanmateix, la caritat no ha de ser un mitjà per allò que avui es considera proselitisme, perquè l'amor és gratuït. Com ens diu Benet XVI, «el cristià sap quan és temps de parlar de Déu i quan és oportú callar sobre Ell, deixant que parli només l'amor. Sap que Déu és amor (1Jn 4,8) i que es fa present just en els moments en què no es fa més que estimar». *Ibid.* 31, c.

El Papa Benet XVI en la seva encíclica *La caritat en la veritat*, assenyala que l'economia necessita de l'ètica per al seu funcionament correcte i que és molt important recuperar la contribució del principi de la gratuïtat i de la lògica del do en l'economia de mercat, en la qual la norma no poden ser només els guanys i posa en relleu la necessitat de la formació de les consciències que reforci els criteris morals en l'elaboració dels projectes polítics i econòmics.

El Papa, en la seva encíclica social, ha parlat del paper positiu que tenen les religions en el desenvolupament social dels pobles, afirmant que «la religió cristiana i les altres religions poden contribuir només si Déu té un lloc en l'esfera pública (subratllat del text original), amb una referència específica a la dimensió cultural, social, econòmica i, en particular, política. La doctrina social de l'Església ha nascut per reivindicar aquesta carta de ciutadania de la religió cristiana». N. 56.

En la seva visita a Barcelona, Benet XVI va unir la caritat a la bellesa, dient-nos aquestes entranyables paraules: «He tingut el gran goig de dedicar la Basílica de la Sagrada Família, que Gaudí va concebre com una lloança en pedres a Déu, i he visitat també una significativa institució eclesial de caràcter beneficosocial. Són com dos símbols en la Barcelona d'avui de la fecunditat d'aquesta mateixa fe, que va marcar també les entranyes d'aquest poble i que, a través de la caritat i de la bellesa del misteri de Déu, contribueix a crear una societat més digna de l'home.»

La relació de la solidaritat amb l'evangelització la va posar en relleu Benet XVI a la Basílica de la Sagrada Família, dient-nos: «Demano a Déu que en aquesta terra catalana es multipliquin i consolidin nous testimonis de santedat, que prestin al món el gran servei que l'Església pot fer i ha de fer a la humanitat: ser icona de la bellesa divina, flama ardent de caritat, via perquè el món cregui en Aquell que Déu ha enviat (cf. Jn 6, 29).»

Pels cristians la solidaritat no consisteix només en compartir els béns amb els germans necessitats i treballar per tal que es transformin les estructures i realitats del món perquè es trobin solucions a la crisi econòmica, sinó també en la pregària. Maria, en les noces de Canà, veient que s'acabava el vi del banquet, cosa que hauria representat un gran problema per a aquells nous esposos, moguda per la seva fe en què Jesús, el fill de les seves entranyes virginals era Déu i home, li demanà que solucionés aquell problema. I Jesús avançà la seva hora i realitzà el primer dels seus miracles, convertint l'aigua d'unes piques en el vi millor del banquet. La pregària, fruit de la nostra fe en què Déu creador de l'univers està interessat en l'acompliment de la seva obra creadora, contribueix a trobar solucions a la crisi econòmica actual que fa sofrir molt a moltíssimes persones. Déu pot moure els homes i les dones perquè trobin solucions adients i fecundes, cercant tots el bé de les persones per damunt dels interessos personals.

El Pare Paco: una vida dedicada als pobres

Recentment, ens va deixar el Pare Paco (Francisco Garcia Filiat), nascut el 1933 a un poble de Lleida, que va tenir una llarga trajectòria

d'ajuda a les persones més necessitades. Entre 1981 i 1992, el bisbat li va encomanar ser vicari de la parròquia dels Sants Just i Pastor, tasca que el va fer obrir-se a la realitat dels pobres dels carrers de la ciutat. I va entrar a ajudar al menjador popular de la Mare Teresa de Calcuta al carrer Lleona, de Barcelona.

Amb simplicitat, aquesta experiència inicial el portà a adonar-se que moltes d'aquestes persones que menjaven a diari amb les germanes de la Caritat s'avindrien a viure amb sostre, menjar i vestit si trobessin l'oportunitat. Eren persones que pertanyien al seu barri i podríem dir a la seva parròquia. Veient que la parròquia dels Sants Just i Pastor disposava d'una casa antiga, que li fou donada pels propietaris, demanà al rector d'utilitzar-la com a lloc comú-llar per a transeünts. Així mateix, va buscar un parell de pisos al barri que fessin d'habitacions-dormitori per als homes que s'avinguessin a compartir aquesta experiència.

Molt aviat, el Pare Paco va entendre que evangeli, pobresa i eucaristia o compartir el pa no es poden separar. I així va néixer "Dit i Fet", constituïda com a associació el 1987, que és el nom que va trobar adient per a aquesta experiència de convivència i d'autogestió.

La gran tasca realitzada per la iniciativa del Pare Paco és que els homes que vivien al carrer es convertiren en uns veïns més del barri i foren acceptats com a tals pel seu entorn social.

El Pare Paco assegurava que el seu endinsament al món de la pobresa urbana havia estat una escola meravellosa del que significa ser persona: contemplar gestos de veritable bondat, poder fer un exercici de perdó a diari, acollir i compartir sense condicions, comprendre les situacions més desesperades... I, sens dubte, la seva experiència va moure moltes altres persones a descobrir els valors humans més essencials i a viure la vida d'una manera diferent.

Article publicat al web de Càritas Diocesana
21/11/2011

Grups d'immigrants participen a l'Eucaristia de presentació del nou Pla Pastoral.

Sagrada Família, 25 de setembre de 2011

El passat 25 de setembre de 2011 la Basílica de la Sagrada Família va ser el marc per a la reflexió conclusiva del Pla Pastoral 2009-2011, "Anunciem a tothom l'Evangeli," i la presentació del nou Pla Pastoral 2011-2015, "Feu tot el que Jesús us digui" i d'una Eucaristia posterior. En aquesta Eucaristia hi van tenir especial presència grups d'immigrants catòlics. Va ser emotiu el moment del cant del Glòria, interpretat en llengua tagala per un grup de fidels de la parròquia personal filipina – per als creients d'aquest nació residents a Barcelona – de Maria Immaculada i Sant Llorenç Ruiz. Mentre un grup de nois el cantava un grup de nenes en feia dansa expressant – tal com és el seu costum – la lloança a Déu que l'himne del Glòria expressa. En acabar el Glòria, uns infants de tots els grups d'immigrants portaven una gran bola del món que quedà situada a la dreta de l'ambó de la Paraula simbolitzant la catolicitat de l'Església i la universalitat de la Salvació. I en el moment de les ofrenes, el grup guineà Bisilia, amb les seves vestidures típiques, va portar les ofrenes del pa i el vi des del fons de la basílica fins al Sr. Cardenal. La presència d'aquests dos grups forans en la celebració és també una expressió de l'objectiu del pla pastoral anterior: la presència i acolliment dels immigrants en les nostres comunitats cristianes

Agenda

Agenda del darrer semestre del curs 2011-12 de la Delegació de Pastoral Social obertes a tothom

GENER 2012:

15.- Jornada mundial de les Migracions. Divulgació del missatge del Papa Benet XVI en commemoració d'aquesta Jornada.

21.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al CEP (Rivadeneira, 6 3ª) a les 9.30h a la sala 3.

22.- Acte diocesà del col·lectiu "Caminem junts en la diversitat", Càritas, i la Delegació de Pastoral Social de Barcelona a la Parròquia de Santa Coloma, de Santa Coloma de Gramenet. És obert a tothom i són convidats a participar les diferents comunitats de nouvinguts i també, membres de totes les comunitats (parròquies, moviments etc) independentment del seu lloc de naixement.

Consistirà en Eucaristia a les onze del matí, després hi haurà exposició d'alguns projectes per fomentar la integració dels nouvinguts que es realitzen a Santa Coloma de Gramenet. Dinar de germanor (cal que tothom es porti el seu dinar). Diverses actuacions festives, per acabar a les cinc de la tarda amb una pregària final.

28.- Formació per a voluntaris de Pastoral Social: "La realitat després de la presó" amb la presentació de quatre recursos que existeixen presentats per Manel Pousa, Josep Mª Fabró, José Juan Galve i Joan D'Arquer.

28.- Reunió del Secretariat de Marginació de 10 a 12h al CEP (Rivadeneira, 6, 3a). Seguirà la reflexió de "Retallem les retallades"

MARÇ 2012:

11.- Recés per a voluntaris de Pastoral Social.

ABRIL 2012

21.- 4a Trobada de voluntaris que treballen pel quart món. Teresianes del Carrer Ganduixer, 85 de 10,30 a 17,30h.

MAIG 2012:

14.- Pregària del SEPAP (Mercedaris de Plaça Castella) a les 20:30.

19.-Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP

JUNY 2012:

2.- Assemblea de final de curs del SEPAP (Seminari de Barcelona de 9,30 a 13,30h)

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. Jornada de formació pel nou Pla Pastoral 2011-15 (p. 2)
- Secretariat pels marginats. Reflexióretallem les retallades (p. 3-4)
- Immigració i presó (p. 5-6)
- Xerrada sobre el voluntariat (p.7)
- Jornada del dia dels immigrants: (p.8)
- Pla Pastoral i Pastoral Social (p. 9-10)
- Recordem: El pare Paco i Grups d'immigrants participen en l'Eucaristia del nou Pla Pastoral (p. 11)
- Agenda darrer semestre curs 2011-12 (p.12)

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar:delpassocial@yahoo.es